

MAESTRO FEIKE ASMA
GROTE KERK MAASSLUIS

CD 1: J. Stanley/arr. H. Coleman: Trumpet

Voluntary in D; Sonate (Trio) in b; W. Walond/

arr. H. Wall: Introduction and Toccata; M.C.

Festing/arr. Thalben-Ball: Sonate in E; W. Boyce/
arr. H. Wall: Trio in Dance Form ('Gavot'); H.

Willan: Introduction, Passacaglia and Fugue;

W.T. Best: Scherzo; P.C. van Westering: Variaties
op een Bach-thema.

CD 2: P.C. van Westering: Variaties over 'Merck

toch hoe sterck'; H. Andriessen: Choral I; M.

Reger: Toccata und Fuge in d/D Op. 59 nr. 5 &

6; Introdution, Passacaglia und Fuge in e Op.

127

Festivo 6962172 (2 cd's) - speelduur 71'10 /

62'46 - prijs € 19,75

www.festivo.nl

Edition Festivo gaat, in samenwerking met de Feike Asma Stichting, gestaag door met het uitbrengen van historische opnamen van 'orgelmeester Feike Asma'. Werd er voor de vorige dubbel-cd gebruik gemaakt van radio-opnamen van de NCRV, ditmaal is geput uit het Philips-archief. Alle opnamen verschenen eerder op langspeelplaten in 1967/1968 (o.a. "Engelse orgelmuziek" en "Reger"), Opus 59 nr. 5 & 6 van Reger in 1979.

Het terughoren van deze opnamen is een feest der herkenning. Ik zie mezelf weer zitten op zaterdagavond tussen mijn zelfgebouwde luidsprekerboxen, luisterend naar Van Westering's *Variaties op een Bach-thema* en over "Merck toch hoe sterck", of met de hoofdtelefoon op (om m'n ouders te 'ontlasten') naar Reger. Je las de hoesteksten van voor naar achter en je hoorde hoe Asma zich uitleefde in de karikaturale negende variatie op het Bach-thema ("Hier mag Asma niet slechts versnellen, hij moet wel.") Een aantal van deze opnamen werd al eens op cd uitgebracht door Philips zelf in de *Dutch Masters*-serie, maar zijn intussen alweer uitverkocht, en een vervolg zat er helaas niet in. Een enkele opnamen was zelfs zoek (Regers Opus 127) en is heel knap vanaf de plaat verdoekt. Ze laten een veelzijdige Asma horen op de top van zijn kunnen (Reger, Willan).

Voor de oudere Engelse orgelmuziek maakte Asma gebruik van in zijn tijd gangbare arrangementen van Henry Coleman, Harry Wall en George Thalben-Ball. De *Trio Sonata in B minor* van John Stanley is een arrangement van Harry Wall van Stanley's *Solo IV in b minor for flute and basso continuo* en hoorde je alleen op concerten van Feike Asma en Piet van Egmond. Het is een van Asma's verdiensten geweest dat hij grote werken als *Introduction, Passacaglia and Fugue* van de Canadese componist Healey Willan in ons land introduceerde. Bij het beluisteren van dit stuk kun je het betreuren dat het Maassluisse Garrels-orgel in die tijd nog niet was 'uitgerust' met de op verzoek van Asma bijgeplaatste Bazuin 32 vt. Maar ook zonder deze toevoeging klinkt het stuk onder zijn handen monumentaal. Minder geslaagd vind ik de programmering van het *Scherzo* van William Thomas Best, waarvan de uitvoering destijds op de plaat al de indruk 'slordig' achterliet.

De Haarlemse componist Paul Christiaan van Westering, die meestal geassocieerd wordt met de kinderliedjes van Annie M.G. Schmidt die hij toonzette (o.a. "Dikkertje Dap"), vond in Feike Asma een meesterlijk vertolker van zijn orgelwerken, en een stimulator om méér orgelwerken te componeren. Velen kennen het verhaal (uit het jubileumboek *Feike Asma* uit 1967) dat Van Westering op verzoek van Asma zijn ooit op het Haarlemse Cavallé-Coll-orgel geïmproviseerde *Suite de Concert* uitwerkte. Na de succesvolle première en latere uitvoeringen van dat werk haalde Van Westering zijn oude variaties over 'Merck toch hoe sterck' voor de dag, indertijd geschreven voor het 31-toons-orgel in het Teyler's Museum in Haarlem, waarvan Van Westering vaste bespeler was. Hij werkte de delen die zich daarvoor leenden, om voor 'gewoon' orgel en voegde op verzoek van Asma nog een virtuoos deel vóór de Finale in. Het resultaat was meer "een anti-oorlogswerk" dan een stuk waarin de Nederlandse overwinning op Spanje werd bezongen. Het maakt een diepe indruk en ademt een heel andere geest dan de toegankelijker *Variaties op een Bach-thema* die Van Westering voor Asma's veertigjarig organistenjubileum schreef.

De *Introdution, Passacaglia und Fuge in e Op. 127* en de koraalfantasie over 'Wie schön leucht't uns der Morgenstern' van Max Reger behoorden tot de eerste opnamen die Asma na zijn aanstelling in 1965 in Maassluis voor Philips maakte. De koraalfantasie werd al eerder door Festivo op cd uitgebracht. Als je één werk op deze dubbel-cd moet noemen waarin de muzikaliteit van Asma en zijn vermogen om complexe orgelwerken overtuigend neer te zetten tot uiting komt, is het wel in Regers veelomvattende Opus 127. Terecht werd deze monumentale uitvoering als laatste werk geprogrammeerd.

Een aanbevelenswaardige dubbel-cd!

Gerco Schaap